

Λίτσα Ψαραύτη

Ο Κωνσταντής

«Ο Κωνσταντής» ανήκει στα **διηγήματα** του βιβλίου **Η εκδίκηση των μανταριών** (1999). Στη συλλογή αυτή η Λίτσα Ψαραύτη πραγματεύεται με ευαισθησία θέματα ιστορικής μνήμης, κοινωνικού ενδιαφέροντος και οικολογικού περιεχομένου. Η **αγωνία για το μέλλον των σημερινών παιδιών και η κοινωνική ευαισθητοποίηση** είναι τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά του έργου της. Στο διήγημα, ο ομώνυμος **ήρωας, ένα Αλβανάκι που αγωνίζεται για το ψωμί του στα φανάρια των δρόμων, βρίσκει στοργή και αγάπη στο πρόσωπο μιας μοναχικής γυναίκας.**

Μόλις το φανάρι γινόταν πράσινο και τ' αυτοκίνητα χιμούσαν, το παιδί έτρεχε στον κάθετο δρόμο. Πλησίαζε το τζάμι του οδηγού με την **πραμάτεια** στα χέρια του, χαρτομάντιλα, σαπουνία, στιλό, η κυρία Δέσποινα δεν μπορούσε να διακρίνει τι πουλούσε το παιδί, η απόσταση από τη διασταύρωση των φαναριών ως το ισόγειο διαμέρισμά της ήταν αρκετή. Μερικοί οδηγοί άνοιγαν το παράθυρο και του 'διναν το καπιτί τους κι αμέσως έκλειναν το τζάμι βιαστικά για να γλιτώσουν από την ενοχλητική παρουσία του αγοριού παρά για ν' αποφύγουν τη σιγανή βροχή που έπεφτε από το πρωί.

Το παιδί κοιτούσε λαίμαργα τις σακούλες των σουπερ μάρκετ στα πίσω καθίσματα, τα κουτιά με τα παιχνίδια, τα κόκκινα βελουδένια αβγά, τα σοκολατένια λαγουδάκια κι αυτό το βλέμμα προξενούσε αμηχανία και δυσαρέσκεια στους οδηγούς.

Μεγάλο Σάββατο, κρύο και βροχερό, κι η κυρία Δέσποινα ξεχνούσε τη μοναξιά της κοιτώντας την κίνηση του δρόμου. Το αγόρι ήταν καινούριο στην πιάτσα των φαναριών, ως χθες ζητιάνευαν τσιγγάνες με μωρά στην αγκαλιά. Ξανθούλικο και λιγνό, φορούσε μπλουζάκι καλοκαιρινό, Αλβανάκι θα ήταν σίγουρα, κοντά στα δώδεκα.

Βράδιασε, άναψαν τα φώτα, το κρύο κι η βροχή δυνάμωσαν, αραιώσε κι η κίνηση στους δρόμους. Το αγόρι μάζεψε τηνπραμάτεια του και πήρε την οδό Αγίου Δημητρίου. Όταν έφτασε στον αριθμό 12 χώθηκε στην είσοδο της πολυκατοικίας για να προφυλαχτεί από τη δυνατή βροχή.

Η κυρία Δέσποινα άνοιξε την πόρτα του ισογείου και είδε το αγόρι να κάθεται στα σκαλιά — μετρούσε την είσπραξη της μέρας, πενηντάρικά και λίγα κατοστάρικα. Η καρδιά της λαχτάρησε. Το παιδί ήταν ίδιος ο Αντωνάκης, ο εγγονός της. Είχε τα ίδια ξανθά μαλλιά, τα ίδια καταγάλανα μάτια, μόνο το πρόσωπό του ήταν αδύνατο και κακοπαθημένο, του Αντωνάκη δεν του έλειπε τίποτα εκεί πέρα στην πλούσια Βαλτιμόρη που ζούσε με τους γονείς του.

Γιώργος Γουναρόπουλος,
Προσωπογραφία της μητέρας του

— Έλα μέσα να ζεσταθείς..., του είπε η γυναίκα.

Το παιδί την κοίταξε καχύποπτα και ψυχρά, ποιος ξέρει τι είχαν δει τα μάτια του ολημερίς στο δρόμο και πόσα είχε διδαχτεί από τη «φιlanθρωπία» των ανθρώπων. Θεσ όμως το καλοσυνάτο πρόσωπο της κυρίας Δέσποινας, η μυρωδιά της μαγειρίτσας, αλλά κυρίως η ζεστασιά που έβγαине από το διαμέρισμα παραμέρισαν τους φόβους και τους δισταγμούς του.

— Πώς σε λένε;, το ρώτησε.

— Κώτσο, δηλαδή Κωνσταντή...

— Κι από πού είσαι, Κωνσταντή;

— Από την Αλβανία, από το Μπεράτι...

— Κι οι γονείς σου;

— Τους μάζεψαν την περασμένη βδομάδα οι κλούβες της Αστυνομίας και τους έστειλαν πίσω στην Αλβανία.

— Κι εσύ πού μένεις τώρα;

— Όπου να 'ναι... Στις οικοδομές, στα παγκάκια του Ηλεκτρικού...

— Πεινάς;

— Έφαγα ένα κουλούρι το πρωί αλλά τώρα πεινάω...

— Πήγαινε στο μπάνιο να πλυθείς, θα σου φέρω ρούχα ν' αλλάξεις κι ύστερα θα σου βάλω να φας...

Άνοιξε η κυρία Δέσποινα την ντουλάπα και βρήκε εσώρουχα, μια αθλητική φόρμα, παπούτσια. Ο Αντωνάκης σε κάθε ταξίδι άφηνε στο σπίτι της γιαγιάς όσα ρούχα δε χωρούσαν στις βαλίτσες του. Ύστερα, η γυναίκα έφερε στο τραπέζι ψωμί, χαλβά, ελιές, ταραμοσαλάτα, φρούτα.

Ο Κωνσταντής, αφού πλύθηκε, ντύθηκε, κάθισε στο τραπέζι και δεν άφησε ούτε ψίχουλο. Χορτασμένος και ζεσταμένος βολεύτηκε στον καναπέ, μπροστά στην ανοιχτή τηλεόραση. Νανουρισμένος από τη μουσική έγειρε στα μαξιλάρια και τον πήρε ο ύπνος. Σε λίγο χτύπησε η καμπάνα της εκκλησίας. Η κυρία Δέσποινα πήρε τη λαμπάδα της κι έκλεισε πίσω της την πόρτα σιγανά για να μην ξυπνήσει τον Κωνσταντή. Η βροχή είχε σταματήσει, το φεγγάρι, ασημένιο, κυνηγιόταν με τα σύννεφα στον ουρανό.

— Χριστός Ανέστη..., έψαλε ο παπάς κι η κυρία Δέσποινα για πρώτη φορά δεν κάθισε ως το τέλος της λειτουργίας. Βιαζόταν να γυρίσει σπίτι της, να τσουγκρίσει τα κόκκινα αυγά με τον Κωνσταντή, να φάνε μαζί τη μαγειρίτσα...

Λ. Ψαραύτη, *Η εκδίκηση των μανιταριών*, Άγκυρα

*πραμάτεια: (ευτελής, ασήμαντο) εμπόρευμα

Διδακτικοί στόχοι:

- ❖ Να απαντά σε ερωτήσεις κατανόησης κειμένου κλειστού και ανοιχτού τύπου
- ❖ Να μπορεί να χωρίσει το κείμενο σε ενότητες και να κάνει την περίληψη αυτών
- ❖ Να βρίσκει τα ρήματα και τα επίθετα που δείχνουν τα συναισθήματα των προσώπων
- ❖ Να χαρακτηρίζει τα πρόσωπα
- ❖ Να βρίσκει τις ομοιότητες και τις διαφορές στη ζωή των 2 προσώπων
- ❖ Να εντοπίζει σημεία όπου υπάρχει περιγραφή
- ❖ Να εντοπίζει σημεία όπου υπάρχει διάλογος
- ❖ Να θυμηθεί το διήγημα και τα χαρακτηριστικά του
- ❖ Να αντιστοιχίζει τα εκφραστικά μέσα με τις λέξεις/φράσεις
- ❖ Να παράγει γραπτό λόγο σε μορφή επιστολής
- ❖ Να εκφράζει τις σκέψεις και τα συναισθήματά του για την παιδική εργασία

Πριν από την ανάγνωση

Τι δείχνουν οι εικόνες;

Μετά την ανάγνωση

Συνομιλούν οι εικόνες με το κείμενο;

ΟΜΑΔΑ Α΄

Κύκλωσε την σωστή απάντηση:

1. Πόσα πρόσωπα υπάρχουν στην ιστορία; α. μόνο ο Κωνσταντής (1) β. μόνο η κυρία Δέσποινα (1) γ. 2 πρόσωπα (Κωνσταντής και Κυρία Δέσποινα)
2. Πρωταγωνιστής της ιστορίας είναι α. η κυρία Δέσποινα β. ο Κωνσταντής γ. και οι 2
3. Πότε συμβαίνουν όλα αυτά που διάβασες; α. τη Μεγάλη Βδομάδα β. το Μεγάλο Σάββατο γ. δεν μας λέει πότε
4. Πού συμβαίνουν όλα αυτά; α. σε ένα χωριό έξω από την πόλη β. σε μία μεγαλούπολη
5. Ο Κωνσταντής κατάγεται από την α. Ρουμανία β. Αλβανία γ. Ελλάδα
6. Ο Κωνσταντής όταν βράδιασε α. πήγε στο σπίτι του β. πήγε στο διαμέρισμα της κυρίας Δέσποινας γ. χώθηκε στην είσοδο μιας πολυκατοικίας
7. Η κυρία Δέσποινα άνοιξε την πόρτα και α. έδιωξε το παιδί από την είσοδο της πολυκατοικίας β. του έδωσε χρήματα, για να τον βοηθήσει γ. τον προσκάλεσε στο σπίτι της
8. Ο Κωνσταντής α. χωρίς δεύτερη σκέψη μπήκε μέσα στο διαμέρισμα β. ξαφνιάστηκε στην αρχή αλλά η μορφή της κυρίας Δέσποινας και η μυρωδιά του φαγητού τον έκαναν να μπει μέσα

Βρες αν η πρόταση είναι ΣΩΣΤΗ ή ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΗ

1. Ο Κωνσταντής καθάριζε τα τζάμια των αυτοκινήτων στα φανάρια.
2. Η κυρία Δέσποινα παρατηρούσε τον Κωνσταντή από το διαμέρισμά της, που βρισκόταν στον 3^ο όροφο.
3. Όλοι οι οδηγοί λυπόντουσαν που έβλεπαν ένα μικρό παιδί και του έδιναν χρήματα.
4. Ο Κωνσταντής κοιτούσε με λαιμαργία τις σακούλες από το σούπερ μάρκετ και τα παιχνίδια που είχαν οι οδηγοί.
5. Ο Κωνσταντής ήταν καλά ντυμένος μιας και το κρύο ήταν τσουχτερό.
6. Όταν η κυρία Δέσποινα άνοιξε την πόρτα του διαμερισμάτος της ο Κωνσταντής είχε αποκοιμηθεί στα σκαλιά.
7. Η Κυρία Δέσποινα προσκαλεί μέσα το παιδί, γιατί το λυπάται και της θυμίζει τον εγγονό της.
8. Οι γονείς του Κωνσταντή έχουν πεθάνει.
9. Ο Κωνσταντής δεν έχει κάπου να μείνει.
10. Η Κυρία Δέσποινα έδωσε στον Κωνσταντή καθαρά ρούχα και του έβαλε να φάει.
11. Η Κυρία Δέσποινα έμεινε όλο το βράδυ στο πλευρό του Κωνσταντή.
12. Η Κυρία Δέσποινα δεν παρακολούθησε όλη τη λειτουργία της Ανάστασης, γιατί ήθελε να σουγγρίσει αβγά με τον Κωνσταντή και να φάνε μαζί μαγειρίτσα.

1. ΕΝΟΤΗΤΕΣ -> η ενότητα αλλάζει όταν αλλάζει ο τόπος ή τα πρόσωπα ή ο χρόνος

Θυμήσου ποιος είναι ο τόπος.....

Σε ποιο σημείο εμφανίζεται ένα καινούριο πρόσωπο.....

Γράφω σε 5-8 σειρές τι λέει η κάθε ενότητα

1^η

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2^η

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5

2. Οι πλαγιότιτλοι των παραγράφων μπερδεύτηκαν. Μπορείς να βρεις ποιος αντιστοιχεί σε κάθε παράγραφο;

Η φιλοξενία από την κυρία Δέσποινα.

Η δουλειά στα φανάρια.

3. Τα 2 πρόσωπα του κειμένου έχουν διαφορετικούς χαρακτήρες.

Τα επίθετα που τους χαρακτηρίζουν έχουν μπερδευτεί. Μπορείς να βρεις ποιο επίθετο χαρακτηρίζει/αναφέρεται στον καθένα;

	Στοργική
	πονόψυχη
Κωνσταντής	Βιοπαλαιστής, φτωχός
	Επιφυλακτικός
Κυρία Δέσποινα	Μοναχική
	Ευαίσθητη- ιδιαίτερα με τα παιδιά

4. Να βρεις ρήματα και επίθετα που δείχνουν τα συναισθήματα του Κωνσταντή και της κυρίας Δέσποινας.

6

Κωνσταντής		Κυρία Δέσποινα	
ρήματα	Επίθετα	ρήματα	επίθετα

5. Ποιες είναι οι ομοιότητες και ποιες οι διαφορές στη ζωή του Κωνσταντή και της κυρίας Δέσποινας;

Ομοιότητες		Διαφορές	
Κωνσταντής	Κυρία Δέσποινα	Κωνσταντής	Κυρία Δέσποινα

--	--	--	--

6. Να βρεις το κομμάτι/-ια που **περιγράφει/ουν** τον Κωνσταντή.

7. Ποιοι ήταν οι λόγοι για τους οποίους η Κυρία Δέσποινα άνοιξε το σπίτι της και την καρδιά της στον Κωνσταντή;

- I. Η κυρία Δέσποινα άνοιξε το σπίτι της και την καρδιά της στον Κωνσταντή από συμπόνια. Είδε ένα παιδί που ήταν αναγκασμένο να στα Το έβλεπε από το παράθυρό της που κοιτούσε λαίμαργα τις των οδηγών ενώ εκείνοι έδειχναν
- II. Ακόμη, τον λυπήθηκε βλέποντάς τον στην της αδύνατο και
- III. Βέβαια, η κυρία Δέσποινα εκτός από συμπόνια ένωθε και
- IV. Επίσης, ο Κωνσταντής έμοιαζε στον και συγκινήθηκε για το λόγο αυτό.
- V. Τέλος, παρακινήθηκε από τις Άγιες μέρες της Ανάστασης , που είναι μέρες

8. Να βρεις τα σημεία όπου υπάρχει **διάλογος**. Ανάμεσα σε **ποια πρόσωπα** γίνεται ο διάλογος; Πώς το κατάλαβες;

9. Θυμάσαι τα διηγήματα; Ποια είναι τα χαρακτηριστικά τους;

Διάβασε το παρακάτω κειμενάκι

Το διήγημα είναι ένα από τα τρία βασικά είδη της αφηγηματικής πεζογραφίας. Το πρώτο χαρακτηριστικό ενός διηγήματος είναι η **συντομία** του. Η έκταση του, βέβαια, δεν είναι επακριβώς καθορισμένη και μπορεί να ποικίλλει αλλά σε γενικές γραμμές έχουμε να κάνουμε με **μια σύντομη αφήγηση**. Αυτή η συντομία οδηγεί στο δεύτερο βασικό χαρακτηριστικό του διηγήματος, που είναι ένας **συνδυασμός λιτότητας και πυκνότητας, τόσο στη γλώσσα όσο και στο περιεχόμενο**. Συγκεκριμένα, ο μύθος, η ιστορία δηλαδή που αφηγείται ένα διήγημα, επικεντρώνεται συνήθως γύρω από ένα βασικό γεγονός, με έναν κεντρικό ήρωα. Μ' άλλα λόγια, κάθε διήγημα αποτυπώνει ένα επεισόδιο από τη ζωή του πρωταγωνιστή, το οποίο όμως αποδεικνύεται ιδιαίτερα σημαντικό για τη ζωή και τη μοίρα του και γι' αυτό αξίζει να προσεχθεί ιδιαίτερα.

Στόχος του διηγηματογράφου είναι να μπορέσει να περάσει από το ειδικό στο γενικό: μέσα δηλαδή από την αφήγηση ενός μεμονωμένου επεισοδίου, να μπορέσει να προσφέρει στον αναγνώστη μια πλήρη ηθογράφιση και ψυχογραφία του πρωταγωνιστή, καθώς και μια συνολική αίσθηση της ζωής του. Για να το επιτύχει αυτό, δεν αρκούν μόνο η λιτότητα και η πυκνότητα· χρειάζεται επίσης μια προσεκτική επιλογή του θέματος, ένας επιτυχημένος συνδυασμός αφήγησης, διαλόγου και περιγραφής και σωστή χρήση της γλώσσας.

ΛΕΞΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΡΩΝ

8

α. είναι σύντομο το κείμενο;

Πόσες σελίδες έχουμε στο βιβλίο/φωτοτυπία;

β. η γλώσσα είναι απλή; Καταλαβαίνουμε όλα όσα μας λέει;

Χρησιμοποιεί λέξεις δύσκολες;

Ή λέξεις καθημερινές;

γ. η ιστορία επικεντρώνεται γύρω από 1 βασικό γεγονός;

Ποιο είναι αυτό;

10. Για να πετύχει το διήγημα τον στόχο του συνδυάζει α. αφήγηση β. διάλογο και γ. περιγραφή.

Να βρεις ποια κομμάτια του κειμένου είναι αφήγηση, διάλογος, περιγραφή

<p>ΑΦΗΓΗΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ</p>	<p>Το αγόρι μάζεψε τηνπραμάτεια του -πεινάς;</p>
<p>ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΑΞΕΩΝ</p>	<p>Το παιδί κοιτούσε λαίμαργα τις σακούλες...κι αυτό προξενούσε αμηχανία και δυσαρέσκεια στους οδηγούς</p>
<p>ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣΩΠΩΝ</p>	<p>Ξανθούλικο, λιγνό, φορούσε μπλουζάκι καλοκαιρινό... Άνοιξε η κυρία Δέσποινα την ντουλάπα και βρήκε εσώρουχα</p>
<p>ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ</p>	<p>Πλησίαζε το τζάμι.... Μερικοί οδηγοί άνοιγαν το παράθυρο Όταν έφτασε στον αριθμό 12 χώθηκε στην είσοδο της πολυκατοικίας</p>
<p>ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ</p>	<p>Μόλις το φανάρι γινόταν πράσινο και τα αυτοκίνητα χιμούσαν, το παιδί έτρεχε στον κάθετο δρόμο</p>
<p>ΔΙΑΛΟΓΟΣ</p>	<p>Η καρδιά τσε λαχτάρησε -πώς σε λένε;</p>
	<p>Είχε τα ίδια ξανθά μαλλιά ,τα ίδια καταγάλανα μάτια , μόνο το πρόσωπό του ήταν αδύνατο και κακοπαθημένο</p>

11. Εκφραστικά μέσα

Προσωποποίηση	Καταγάλανα
Επίθετα	Ο Κωνσταντής στα φανάρια Ενοχλητική
Μεταφορές	Τα αυτοκίνητα χιμούσαν Ξανθούλικο Καλοκαιρινό
Εικόνες	Το φεγγάρι ασημένιο , κυνηγιόταν με τα σύννεφα Δεν άφησε ούτε ψίχουλο Παραμέρισαν τους φόβους του
Ειρωνεία	Το φεγγάρι κυνηγιόταν με τα σύννεφα Ο Κωνσταντής μετράει την είσπραξη στην είσοδο της πολυκατοικίας
Υπερβολή	Ο Κωνσταντής κοιμάται στον καναπέ Και πόσα είχε να διδαχθεί από τη φιλανθρωπία των ανθρώπων

Μεταφορά

Στον καθημερινό λόγο αλλά πολύ περισσότερο στα λογοτεχνικά κείμενα και, κυρίως, στα νεότερα ποιητικά, οι λέξεις χρησιμοποιούνται με δυο τρόπους: **κυριολεκτικά** και **μεταφορικά**.

Π.χ.- Ένας **χαμηλός πέτρινος τοίχος** χωρίζει τα δυο κτήματα, χωρίς όμως να χωρίζει και τους ανθρώπους που γειτόνευαν

το επίθετο πέτρινος χρησιμοποιείται στο λόγο κυριολεκτικά, δηλαδή με την αρχική, τη βασική και την ακριβή του σημασία: τοίχος φτιαγμένος από πέτρα (=κυριολεκτική σημασία της λέξης).

Μπορούμε, όμως, το ίδιο επίθετο πέτρινος να το χρησιμοποιήσουμε στο λόγο και με έναν άλλο τρόπο: το μη κυριολεκτικό, που λέγεται **μεταφορικό** ή απλά **μεταφορά**. Αυτή η δεύτερη μεταφορική χρήση της λέξης φαίνεται καθαρά στο επόμενο παράδειγμα:

- Μπροστά στο φρικτό θέαμα στεκόταν σχεδόν ασυγκίνητος. Το έδειχνε πλέον καθαρά: **είχε μια πέτρινη καρδιά**.

Σ' αυτό το δεύτερο παράδειγμα, **το επίθετο πέτρινος δε χρησιμοποιείται με την αρχική του σημασία αλλά με μian άλλη, δεύτερη και διαφορετική σημασία, που λέγεται μεταφορική (πέτρινη καρδιά = σκληρή καρδιά).**

Όπως εύκολα γίνεται κατανοητό, αυτή η δεύτερη μη κυριολεκτική χρήση της λέξης ονομάστηκε **μεταφορά**, γιατί η λέξη «**μεταφέρεται**» από τη μια έννοια (=πέτρινος τοίχος) σε μian άλλη (=πέτρινη καρδιά).

Προσωποποίηση

Πολύ συχνά, σε διάφορα λογοτεχνικά κείμενα, πεζά ή ποιητικά, έχουμε παρατηρήσει το εξής: **άψυχα στοιχεία της φύσης (δέντρα, ποτάμια, βουνά κτλ.) αποκτούν ιδιότητες και συμπεριφορές που ανήκουν αποκλειστικά στον άνθρωπο: έχουν ανθρώπινη φωνή και μιλούν, κλαίνει, μαλώνουν, θυμώνουν, συναισθάνονται και γενικά συμπεριφέρονται όπως ακριβώς ο άνθρωπος.**

π.χ. - **κλαίνει τα μαύρα τα βουνά, παρηγοριά δεν έχουν**

- ο Ολυμπος κι ο Κίσαβος τα δυο βουνά μαλώνουν

Οι προσωποποιήσεις που λειτουργούν μέσα στα λογοτεχνικά κείμενα, προσδίδουν σ' αυτά **ζωντάνια και παραστατικότητα** και καθιστούν τη λογοτεχνική γραφή ιδιαίτερα και έντονα δραστική.

12. Πολλά παιδιά στις μέρες μας αναγκάζονται να δουλεύουν και να ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες.

Α. Ποια είναι η γνώμη σας και τα συναισθήματά σας για αυτό ;

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Β. Ποιοι νομίζεις ότι οφείλουν να φροντίζουν για αυτά τα παιδιά;

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ΑΦΗΓΗΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ	Το αγόρι μάζεψε την πραμάτεια του Όταν έφτασε στον αριθμό 12 χώθηκε στην είσοδο της πολυκατοικίας Άνοιξε η κυρία Δέσποινα την ντουλάπα και βρήκε εσώρουχα
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΑΞΕΩΝ	Μόλις το φανάρι γινόταν πράσινο και τα αυτοκίνητα χιμούσαν, το παιδί έτρεχε στον κάθετο δρόμο
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	Πλησίαζε το τζάμι.... Μερικοί οδηγοί άνοιγαν το παράθυρο
ΠΡΟΣΩΠΩΝ	Ξανθούλικο, λιγνό, φορούσε μπλουζάκι καλοκαιρινό...
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	Είχε τα ίδια ξανθά μαλλιά ,τα ίδια καταγάλανα μάτια , μόνο το πρόσωπό του ήταν αδύνατο και κακοπαθημένο
ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ	Το παιδί κοιτούσε λαίμαργα τις σακούλες...κι αυτό προξενούσε αμηχανία και δυσαρέσκεια στους οδηγούς
ΔΙΑΛΟΓΟΣ	Η καρδιά τσε λαχτάρησε -πώς σε λένε; -πεινάς;

1. Εκφραστικά μέσα

Προσωποποίηση	Το φεγγάρι ασημένιο , κυνηγιόταν με τα σύννεφα Ο Κωνσταντής στα φανάρια
Επίθετα	Ενοχλητική Τα αυτοκίνητα χιμούσαν
Μεταφορές	Ο Κωνσταντής μετράει την είσπραξη στην είσοδο της πολυκατοικίας Ξανθούλικο Καλοκαιρινό
Εικόνες	Παραμέρισαν τους φόβους του Καταγάλανα Το φεγγάρι κυνηγιόταν με τα σύννεφα

Ειρωνεία	Ο Κωνσταντής κοιμάται στον καναπέ
Υπερβολή	Και πόσα είχε να διδαχθεί από τη φιλανθρωπία των ανθρώπων Δεν άφησε ούτε ψίχουλο

90 Γυμνάσιο Ιωαννίνων